
Ton Simons & Dancers – New York
REFLEX – Groningen
The Ordinaires – New York

The Palace at 4 a.m. / wereldpremière
(Spinoza Variations)

Choreografie Ton Simons

plaats Doelenzaal
datum 3, 4, 5 juni 1987
tijd 21.00 uur

The Palace at 4 a.m. Spinoza Variations

- 1 **Silent Duet**
- 2 **Bacchanal**
- 3 **Fabulous Thunder**
- 4 **Memory Circus**
- 5 **-Intermission-**
- 6 **A well lit voice**
- 7 **An ideal landscape**
- 8 **Racing for a goal**

(With walking Spinoza Variations)

duur ca. 75'

co-productie Third Street Dance Co., New York
REFLEX Dansgezelschap van Noord-Nederland, Groningen
Gemeente Groningen. Dienst Cultuur
VPRO-Televisie
Holland Festival

choreografie Ton Simons
muziekcompositie en uitvoering
The Ordinaires
kostuumontwerp Roe Alderada
lichtontwerp en uitvoering
Jan van Velden
geluidstechniek
Anthony MacMaster
inspeciënt Jelle Jager
produktieleiding Elza Heijman /
Holland Festival, Yoka van
Brummelen / REFLEX
productie-assistent
André Chaudron / REFLEX

Ton Simons & Dancers

Brenda Daniëls
Paul Engler
Joseph Lennon
Ton Simons
Els Rijper (actrice)

The Ordinaires

Angela Babin, gitaar
Joe Dizney, gitaar
Kurt Hoffman, tenoorsax, accordeon
Fritz VanOrden, altsax
Jim Thomas, drums
Sven Furberg, bas
Robin Casey, viool
Barbara Schloss, viool
Garo Yellin, cello

REFLEX

Marjolein Elsink
Josje Manuputty
Patrizia Tuerlings
José Way
Meir Germanovitch Knopper
Klaus Jürgens

balletmeester, repetitor Henk Knaap
uitvoering kostuums Ike Doornbos,
Marlies Zuidema
School voor Mode en Kleding,
Yvonne Werkman, Ciska van Westen,
Marja Gride
Ria Luitjens, Nanda Brandt,
Lideke Deimers, Jolanda Larken
uitvoering decors Rieks Tholen, Jan Bruch
ondersteuning publiciteit
Greetje van Gemert

Ton Simons

■ Ton Simons, in 1961 in Beesel (Limburg) geboren, woont en werkt al jaren als choreograaf in de Verenigde Staten, waar hij een eigen gezelschap heeft: Ton Simons and Dancers. Maar ook in Nederland is hij geen onbekende gebleven door zijn werk bij het Werkcentrum Dans in Rotterdam.

■ Hij kwam voor het eerst in New York terecht direct na zijn opleiding aan de Rotterdamse Dansacademie (1974). De danssolo, die hij als eind-examenwerkstuk maakte, kreeg zo'n ongekend hoge waardering, dat de Rotterdamse Kunststichting en (toen nog) CRM hem financieel in staat stelden een jaar naar het moderne dans-Mekka New York te gaan. Hij nam daar lessen bij Merce Cunningham, die lange tijd grote invloed op Simons heeft gehad: Simons: 'Natuurlijk gaan alle vergelijkingen mank, maar voor mij heeft Cunningham hetzelfde voor de dans betekend, als de rol die Paul Cézanne in de schilderkunst heeft gespeeld.'

■ Na dat jaar kwam Simons weer terug in Rotterdam, nu als danser en choreograaf, uitgenodigd door het net opgerichte Werkcentrum Dans. Simons: 'Ik had nog nooit in een vast gezelschap gewerkt. Dat was een aspect van het vak, dat ik graag wilde leren.'

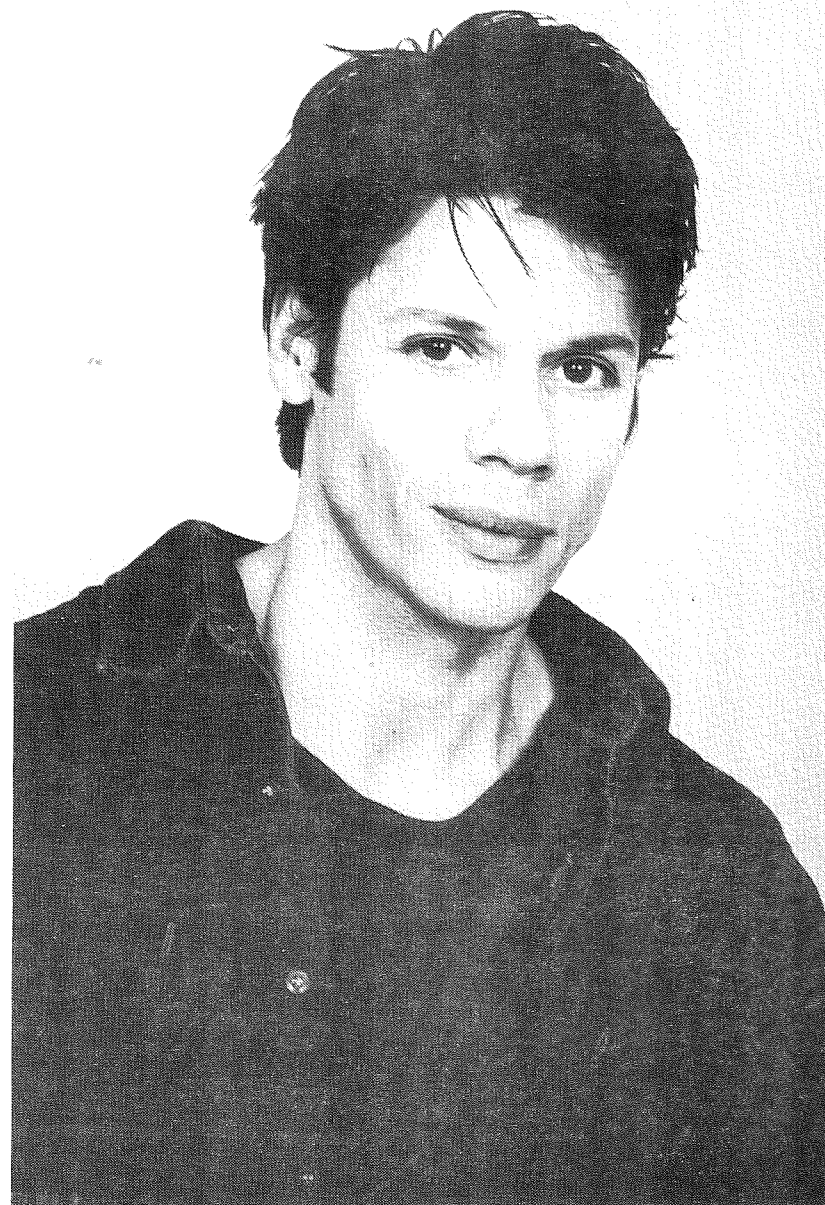
■ Hij bleef drie jaar om daarna weer terug te keren naar New York en zijn lessen bij Cunningham voort te zetten. Sinds een aantal jaren heeft hij een eigen gezelschap: Ton Simons and Dancers. Zijn werk is in New York niet alleen in theaters te zien geweest maar ook in galeries en in het Whitney Museum op 42nd Street. De groep heeft deelgenomen aan het Festival d'Automne in Parijs en tournees gemaakt in Duitsland en Japan.

■ De invloed van Cunningham is vooral in het vroege werk van Simons duidelijk te herkennen. Simons: 'Ik wilde niet dat alles dezelfde kant uitwees, Het Cunningham-principe dus: drie disciplines die vrij autonoom samenwerken, dans, muziek en vormgeving; de enige overeenkomst is dat het allemaal gelijktijdig plaatsvindt.'

■ Later werd zijn werk theaterler, sinds het ballet 'Suite-Ordinaire' (1985), waarin hij ook voor het eerst samenwerkte met The Ordinaires. Simons: 'Als The Palace at 4 a.m. al een onderwerp heeft – waar ik aan twijfel – dan heeft het met excessen, met overdaad te maken. Eigenlijk is The Palace een soort viering van de menselijke conditie in een theatrale opzet. Ik vraag het uiterste aan energie en articulatie van mijn dansers, maar ook van mijn publiek vraag ik dat, in een spel op het grensgebied van cliché – niet cliché.'

■ Dat thema komt terug in de kostuums, gemaakt door Roe Alderada. Hierachter gaan drie mensen schuil, die samenwerken. Simons: 'Ik vind het fraai, wat ze maken, heel theatraal. Surrealistisch, maar ze hebben ook dingen van de straat gepikt, van mensen die je bijvoorbeeld in de Subway ziet lopen. Het worden bijna ouderwetse operakostuums, maar dan wel goed verkeerd.'

■ Een vrij essentiële rol in The Palace is weggelegd voor de actrice Els Rijper. Simons: 'In 1984 zag ik haar in een performance in New York. Ik vond het prachtig wat ze deed. Sinds die tijd werken we samen. Ze heeft me de mogelijkheid gegeven om andere bewegingen dan dans op het podium te brengen. Zij en ik hebben een gelijk gevoel voor het absurde, dat klikt.'

Ton Simons

REFLEX

■ 1 januari 1985 is de Stichting Dansgroep REFLEX opgericht op aanbeveling van de Werkgroep Noordelijke Theatervoorziening. De noodzaak voor een dansvoorziening in het noorden van Nederland werd aangetoond en vier subsidiënten, de Gemeente Groningen, Provincie Groningen, Provincie Drenthe, Ministerie van WVC hebben de financiële voorwaarden geschapen. De artistieke en zakelijke leiding zou per 1 september 1986 worden ingevuld.

■ De nadruk van het beleid ligt op repertoire functie.

■ Bestaand, eigentijds werk van choreografen van de laatste 20 jaar, zal binnen de kaders van REFLEX opnieuw worden getoond.

■ Daarnaast ligt het in de bedoeling opdrachten te verlenen aan choreografen.

Gestreefd wordt naar continuïteit in productie en het vormen van een hecht ensemble.

■ In het seizoen 86/87 vormen de choreografieën 'Nessuno o Tutti' (Hans Tuerlings), 'People die of laughter' (Nir Ben-Gal), gevolgd door 'Prairie Song' (Stephanie Ballard) en 'Place Six' van Bob Foltz de eerste, kleine zaal-producties onder leiding van de nieuwe directie, Yoka van Brummelen.

The Ordinaires – Lower East Side's First Big Band!

■ In 1982 werd deze band opgericht door een aantal ex-leden van de New Yorkse new music band 'Off Beach'.

■ Angela Babin, Joe Dizney, Kurt Hoffman en Fritz VanOrden voegden aan hun minimal-rock repertoire een scala van de meest uiteenlopende muzikale stromingen toe.

■ Dit resulteerde in een eigenzinnige en magische combinatie van rock, country, folk en klassiek, terwijl ook Caribische ritmes, Chinese en Indiase klanken hoorbaar zijn.

■ Door de ongewone instrumentele samenstelling – twee saxofoons, twee violen, een cello, drie gitaren en percussie – is de scheiding tussen rockband en bigband nauwelijks meer waarneembaar. Door het volstrekt eigen, opwindend geluid en hun uiterst energieke manier van optreden is deze band al geruime tijd zeer in trek bij de New Yorkse clubbezoekers.

■ Voor 'The Palace' schreven Kurt Hoffman, Fritz VanOrden en Jim Thomas een compositie waarbij de tijdsduur en het karakter van de scènes de enige vaste gegevens waren.

*Met dank aan
HOTEL WEEVA, Groningen
AMPCO Soundsystems, Maarssenbroek
AGATHOS – verf met respect voor de natuur
Dienst Stadsschouwburg Oosterpoort, Groningen
De Voorziening, Groningen
Albert-Jan Swierstra
Werkcentrum Dans
Edith Ordelman
Ellen van der Horst*

met speciale dank aan Pip Bek

*Tableau de la troupe
Ton Simons & Dancers /
REFLEX
foto A.J. Swierstra*

*The Ordinaires
foto Stephen Barker*